

udtrykt i selve Paragraffens Tekst. Der staaar: „Efter Ministerens Bestemmelse kan der tillægges Medlemmerne et aarligt Honorar.“ Det kunde forstaaes, som om det kun var Medlemmerne under et, altsaa enten ingen eller dem alle tre, men det sidste er, som det fremgaar af Motiveringen, Ministerens Mening. § 6, som omhandler Forholdene ved Ebberødgaard, indeholder en meget human Bestemmelse. Der sidder paa Ebberødgaard en Direktion, der har lagt et betydeligt Arbejde og megen Interesse ind i denne Sag, og det er Ministerens Ønske, at denne Direktion ikke skal afskediges, men at den skal uddø efterhaanden, og det er en human Betragtning fra Ministerens Side. Naar Direktionen træder fra lidt efter lidt ved Sygdom, Død eller af andre Grunde indtræder det samme for Ebberødgaard som ved de kellerske Anstalter, men det sker altsaa ikke paa den Maade, at Folk, der have gjort sig fortjente af Sagen og have vist stor Interesse for den, blive skubbete bort.

Til § 7 vil jeg ogsaa gerne fremsætte et lille Forslag til Forhandling med den højtærede Minister. Det vedrører den kritiske Revision. Ministeren skal jo som nu lade Regnskabet underkaste en kritisk Revision, og fra den sker saa Indberetning til Statsrevisionen, der atter gennemgaar Revisionen. Mon det ikke var rigtigt nu at danne en kritisk Revision for hver Anstalt? Alene den geografiske Beliggenhed kunde jo tale derfor. Jeg henstiller dette Spørgsmaal til den ærede Minister, idet jeg samtidig vil spørge, om det ikke var muligt at give Amtsrådene paa Kommunernes Vegne Indflydelse eller i alt Fald Indstillingsret med Hensyn til Valget af kritiske Revisorer. Det kunde jo enten være de to Amtsråad, i hvis Kredse Anstalterne ligge, eller det kunde være paa den ene Side delegerede fra jydsk Amtsråd og paa den anden Side delegerede fra Øernes Amtsråd, altsaa noget forholdsvis nyt. Men det kan ikke nægtes, at Kommunerne ere lige saa interesserede i en god Økonomi paa disse Anstalter som Staten; det er derfor af lige saa stor Interesse for dem at faa en virkelig kritisk Revision, som det er for Ministeriet selv. Er der nogen Mulighed for det, vilde jeg gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Sagen og eventuelt bede Ministeren om at være behjælpelig med at give den en praktisk Form, hvis den, som sagt, har Udsigt til at kunne realiseres.

I § 8 er der et Par Ændringer, som jeg ogsaa gerne vilde høre den højtærede

Ministers Udtalelser om. § 8 bestemmer, at ved begge Aandssvageanstalterne udkræves Ministerens Samtykke til Afhændelse og Bortleje af Grunde og Bygninger, til Indkøb af Grunde, til Optørelse af ny Bygninger og til Optagelse af Prioritetslaan samt til Forandring af Pladsantallet for aandssvage. Det er for mig Hovedparagraffen; det er den Paragraf, der gør, at jeg finder, at Forslaget er et betydeligt Fremskridt fra de bestaaende Forhold. Jeg vilde ønske, at det var muligt at optage blandt disse enkelte Bestemmelser: Hovedreparationer, idet man jo dog altid finansielt gaar ud fra, at en Hovedreparation vedrører Bevillingsmyndigheden lige saa vel som en Nybygning, og det vilde efter de Erfaringer, vi have gjort, jo ikke være nogen Skade til at medtage det, hvis den højtærede Minister finder, at det er rigtigt. Derefter vil jeg saa henlede Opmærksomheden paa, om vi saa ikke skulde forandre Paragraffens Punktum til et Komma og tilføje: „samt til Kapitalhenlæggelse“. Vi kom derved maaske noget ud over den Uoverensstemmelse i Opfattelsen, der er imellem Statsrevisionen og dette Ting paa den ene Side og Lovforslagets Anmærkninger paa den anden Side. Ganske tilfredsstillende mener jeg ikke, at en saadan Tilføjelse er, men den er paa den anden Side af den Natur, at den maatte kunne modtages fra Tingets Side. Tilføjede vi nemlig her: „samt til Kapitalhenlæggelse“, kunde man jo godt tænke sig, at der kom en Minister, der gav Tilføjelse til en større Kapitalhenlæggelse af Driftoverskuddet med eventuelle Nybygninger for Øje; men da vi nu forhaabentlig ere komne ind i regelmæssige Tilstande, hvor Partierne skiftevis ville være ved Magten, vil dette i og for sig ikke rumme nogen Fare, fordi en ny Minister af en anden Retning nok vil benytte Renterne af den henlagte Kapital til at nedsætte Priserne for Optagelse paa Anstalterne. Jeg tillader mig at henstille disse Par Bemærkninger eller Forslag om Ændringer til den højtærede Minister.

§ 9 skal jeg kun berøre, fordi den har sin ejendommelige Interesse. Den bestemmer, at aandssvage fra Jylland have fortrinsvis Adgang til Anstalten i Bregninge, aandssvage fra Øerne til Anstalten paa Sjælland. Altsaa fortrinsvis — for øvrigt kan Ministeren efter Paragraffen fordele de aandssvage efter sit Skøn, men fortrinsvis foregaar Fordelingen som her nævnt. Nu vil jeg minde ærede Medlemmer af det tidligere Udvalg om, at